

พระบวชใหม่

หลังจากได้บวชแล้วที่วัดปากน้ำภาษีเจริญ ก็ดูเหมือนว่าทุกสิ่งทุกอย่างน่าจะเรียบร้อยดี แต่กลับไม่เป็นเช่นนั้น เพราะพระบวชใหม่กว่าจะปรับตัวเข้ากับเพศสมณะได้ต้องใช้เวลามาก

อาตมาเคยบนอบหมอบกราบคุณยาย มาบัดนี้เป็นพระแล้ว คุณยายท่านปรับตัวได้ทันที กราบพระลูกศิษย์ด้วยอาการนอบน้อม เต็มอกเต็มใจ อาตมาเสียอีก บางครั้งที่ได้รู้สึกถึงความรักความห่วงใยของท่านเต็มที่ ความซาบซึ่งประทับใจทำให้เผลอยกมือรับไหว้ท่านด้วยความตื่นตันใจหลายครั้งเหมือนกัน คุณยายต้องเตือนบ่อย ๆ ว่า

“อย่าทำให้ยายบาปนะ”

ตอนจำพรรษาอยู่วัดปากน้ำภาษีเจริญ หลวงพ่อธัมมชโย และอาตมา ยังคงมาปฏิบัติธรรมที่บ้านธรรมประสิทธิ์เหมือนเดิม ที่วัดปากน้ำระยะนั้นไม่เข้มงวดเรื่องการรับแขกของพระมากนัก ใครจะรับแขกที่กุฎก็ได้ แต่คุณยายไม่ยอม

แขกทุกคน ไม่ว่าหญิงหรือชายที่มาเยี่ยม พระจะต้องออกมารับแขกที่บ้านธรรมประสิทธิ์ โดยเฉพาะถ้าเป็นแขกผู้หญิงนี้ไม่ได้เลย พระจะต้องรับต่อหน้าคุณยาย และคุณยายมักจะนั่งฟังอยู่ด้วย ความ

เข้มงวดเรื่องนี่เอง ที่ทำให้พระของคุณยายทุกรูปสามารถบำเพ็ญ
เนกขัมมบารมีได้อย่างมั่นใจและมั่นคง

ศัตรูของพระบวชใหม่อีกอย่างหนึ่งก็คือ เชื่อเก่าของความ
เป็นอยู่ทางโลก ตอนแรกก็ไม่เข้าใจว่า ทำไมคุณยายต้องขอร้องหลวงพ่อ
ธัมมชโยเมื่อครั้งบวชใหม่ ๆ ว่า ให้เฝ้ารูปสมัย์เป็นฆราวาสทิ้งให้หมด
ขนาดเหลือหลงตาอยู่รูปเดียวที่บ้าน ท่านยังรู้ ให้ไปค้นมาฉีกทิ้งลง
กระโถนด้วยมือของท่านจนได้

คราวหนึ่งเพื่อนของอาตมามาเยี่ยม ใส่เสื้อผ้าสไตร์ใหม่มาก
พอเห็นปุบอาตมานึกทันทีว่า

“โธเอ๊ย...นี่ถ้าเราใส่จะหล่อกว่าเขาเสียอีก”

นี่ขนาดตั้งใจมาบวชแล้วก็ยังไม่วายเลย เพราะเชื่อมั่นยังไม่
หมด ชนิดที่โบราณเรียกว่าผลไม้ยังไม่ลืมนั่น ถึงอย่างไรก็หวาน
ไม่สนิท แต่ก็ไม่ได้คิดจะสีก วันหนึ่งกลับไปเยี่ยมโยมพ่อโยมแม่ที่บ้าน
ไปพบว่ามီးเสื้อตัวเก่งเหลืออยู่ตัวหนึ่ง แจกไปไม่หมด นึกในใจขึ้นมา
เลยว่า

“เสื้อตัวนี้ยังใหม่อยู่เลย ถ้าเราใส่ยังจะหล่อกว่าเพื่อนที่
มาเยี่ยมเราวันนั้นเสียอีก”

เห็นใหม่ว่ายังเป็นไปได้ถึงขนาดนี้ ก็มันเป็นเชื่อให้ใจย้อน
กลับไปคิดเรื่องทางโลก ถ้าคุณยายไม่รอบคอบในเรื่องเหล่านี้ บางที
อาจจะไม่มี “ทัตตชีโวภิกขุ” อยู่ในวงการศาสนาแล้วก็ได้